

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/211/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812212964
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2013:7812212964.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu Dopravný podnik mesta Košice, akciová spoločnosť, so sídlom Košice, Bardejovská 6, IČO: 31 701 914, práv. zast. JUDr. Peter Frajt, advokát, so sídlom Košice, Garbiarska č. 5, proti žalovanému M. M., H.. XX.XX.XXXX, C. D. XXX, v konaní zastúpený ustanoveným opatrovníkom A.. Z. S., zamestnancom tunajšieho súdu, o zaplatenie 55,55 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 55,55 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z uvedenej dlžnej sumy od 18. 01. 2012 do zaplatenia, v lehote do 3 dni odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 64,96 € v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 55,55 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne od 18. 01. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 17. 01. 2012 bola vykonaná kontrola cestovných lístkov. Pri kontrole bolo zistené, že žalovaný sa nepreukázal platným cestovným lístkom na výzvu kontrolóra. Hodnota cestovného lístka bola 0,55 Eur a úhrada pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom vo výške 55,- Eur, spolu vo výške 55,55 Eur. Žalovaný napriek písomnej upomienke, žalovanú sumu neuhradil žalobcovi.

Tunajší súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 13Ro/290/2012 - 14 zo dňa 11. 02. 2013, ktorý bol zrušený uznesením č. k. 13Ro/290/2012 - 24 zo dňa 22. 03. 2013, pre nemožnosť jeho doručenia žalovanému, ktorý sa toho času sa nachádza na neznámom mieste.

Súd počas konania nezistil miesto pobytu žalovaného. Z týchto dôvodov súd ustanovil žalovanému opatrovníka podľa ust. § 29 ods. 2,6 O.s.p., uznesením č. k. 12C/211/2013 -30 zo dňa 19. 04. 2013.

Žalobca trval na písomne podanej žalobe. Navrhol, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, na základe predložených listinných dôkazov.

Opatrovník žalovaného sa oboznámil v čase pred vytýčeným termínom pojednávania s obsahom spisu, nenavrhol doplnenie dokazovania, navrhol, aby súd vo veci rozhodol.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a zistil nasledovný skutkový stav.

Z pripojených listinných dôkazov, z Hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok číslo 55434 zo dňa 17.01.2012 súd zistil, že bola vykonaná kontrola v uvedený deň o 17.59 hod., na linke č. 3, pásmo T1, číslo voza 380, úsek zastávok N. -F. K. N.. Pri kontrole sa žalovaný nepreukázal platným cestovným lístkom. Súčasťou hlásenia boli i osobné údaje o žalovanom.

Podľa ust. § 9 písm. b.) zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej preprave, dopravca je prostredníctvom vodiča alebo iného člena osádky autobusu, alebo iného svojho zamestnanca povereného výkonom kontroly (ďalej len "revízor"), alebo organizáciou prepravy (ďalej len "dispečer") oprávnený dávať cestujúcim pokyny a príkazy na zaistenie ich bezpečnosti alebo bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Vodič alebo iný člen osádky autobusu, alebo revízor môže: uložiť cestujúcemu, ktorý sa nepreukáže platným cestovným lístkom, zaplatiť cestovné a úhradu (§ 14 ods. 3) alebo sa preukázať osobnými údajmi potrebnými na vymáhanie cestovného a úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, adresa trvalého bydliska, číslo občianskeho preukazu (cestovného pasu prípadne iného dokladu totožnosti), v prípade nepnoletého cestujúceho meno a priezvisko zákonného zástupcu.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. d) uvedeného zákona, cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča alebo iného člena osádky autobusu, alebo revízora sa preukázať platným cestovným lístkom a zaplatiť úhradu (§ 14 ods. 3), ak sa pri kontrole nemôže preukázať platným cestovným lístkom alebo osobnými údajmi potrebnými na vymáhanie cestovného v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, adresa trvalého bydliska, číslo občianskeho preukazu (cestovného pasu prípadne iného dokladu totožnosti), v prípade nepnoletého cestujúceho meno a priezvisko zákonného zástupcu, ako aj ďalšie úhrady podľa tarify za poškodenie alebo za znečistenie autobusu.

Podľa ust. § 14 ods. 2 uvedeného zákona, úhrada pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom [§ 9 písm. b)] je dvadsaťnásobok základného cestovného bez príplatkov a zliav; v mestskej autobusovej doprave ju do stonásobku základného cestovného bez príplatkov a zliav určí dopravca v prepravnom poriadku.

Hodnota cestovného lístka uvádzaná v žalobe a vo výzve k úhrade pohľadávky zo dňa 23. 01. 2012 je 0,55 Eur. Z toho teda vyplynulo, že v súlade s ust. § 14 ods. 2 Zákona č. 168/1996 Z. z., úhrada pri nepreukázaní sa cestovným lístkom v mestskej hromadnej doprave tvorí stonásobok základného cestovného, v danom prípade sumu 55,55 Eur.

Z dokazovania je zrejmé, že v čase vykonávanej kontroly, dňa 17. 01. 2012, sa žalovaný nepreukázal platným cestovným lístkom, na mieste nezaplatil úhradu, čo vyplývalo zo spísaného hlásenia a preukázania osobných údajov žalovaným, pre účely ďalšieho vymáhania cestovného.

Zhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, pretože žalovaný porušil povinnosti cestujúceho tým, že sa v čase vykonania kontroly nepreukázal platným cestovným lístkom, čo bolo jeho povinnosťou v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona o cestnej doprave. Žalovaný kontrolu uznal, o čom svedčí aj to, že poskytol údaje uvedené v Hlásení o porušení tarifných a prepravných podmienok. Výška uplatňovanej úhrady je v súlade s platnými právnymi predpismi, tak ako to vyplýva z vyššie uvedených ustanovení citovaného zákona, a spolu predstavuje sumu 55,55 Eur, vrátane cestovného. Z týchto dôvodov súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného k zaplateniu žalovanej istiny.

Podľa ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Úrok z omeškania súd priznal v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s použitím ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 586/2008 Z.z. K prvému dňu omeškania došlo v prípade žalovaného dňom 18. 01. 2012. Úrok z omeškania k uvedenému dňu predstavoval výšku 9,00 % ročne, pretože základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k uvedenému dňu predstavovala 1,00 % a táto sadzba bola zvýšená o 8 percentuálnych bodov, v zmysle ust. § 3 vyššie uvedeného nariadenia vlády.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal náhradu účelne vynaložených trov úspešnému žalobcovi.

Žalobca si uplatnil náhradu trov, a to náhradu zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia za dva úkony, pričom hodnotu úkonu vyčíslil vo výške 16,60 Eur a režijný paušál vo výške 7,61 Eur. Náklady poštovného spojené s doručovaním predžalobnej výzvy vyčíslil sumou 1,70 Eur.

Súd priznal žalobcovi vyčíslenú náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci (prevzatie zastúpenia a podanie žaloby na súd), spolu v hodnote 33,20 Eur, podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Režijný paušál, za úkony v roku 2012, kedy boli vykonané, predstavuje výšku 7,63 Eur. Spolu za dva úkony vo výške 15,26 Eur. Žalobca si uplatnil poštovné súvisiace s doručením upomienky v sume 1,70 Eur súd túto sumu nepriznal, keďže uvedený náklad nie je trovami tohto konania, nevznikol ani v priamej súvislosti s ním.

Súd priznal žalobcovi celkovú náhradu trov konania vrátane zaplateného súdneho poplatku a nákladov na poštovné vo výške 64,96 Eur. Podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p., žalovaný je povinný zaplatiť trovy konania na účet právneho zástupcu žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1,2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.